

Οι Destiny Heroes είναι μια τριμελής ελληνική Alternative / Punk / Rock μπάντα με αγγλικό στίχο. Στα τέλη του 2010 όταν και σχηματίστηκαν, ήταν το μουσικό project των G.Raven και Ηλία Γκικάκη αλλά τώρα αποτελούνται από τους G. Raven (φωνητικά), Stanley G. (μπάσο) και Φίλιππο Ζωΐδη (κιθάρες).

Μέχρι στιγμής, έχουν κυκλοφορήσει ένα E.P. με τίτλο "The Wait" σε παραγωγή του Μάρκου Σαμαρά και ένα L.P. με τίτλο "The Monster I Became" με παραγωγό τον Bob Katsionis. Το πρώτο τους single "The Monster" σκαρφάλωσε στο No 22 του beat 100 original chart και στο No 4 του beat 100 rock charts για τρεις μήνες με το δεύτερο τους single "Best Day" να γνωρίζει μεγάλη αποδοχή από το ελληνικό κοινό και να ακούγεται κατά κόρον σε ελληνικά rock ραδιόφωνα μετά την κυκλοφορία του.

Το "Abandon the ship" είναι το δεύτερό τους άλμπουμ, κυκλοφόρησε στις 3 Μαρτίου σε ανεξάρτητη παραγωγή και παραγωγό το Ντίνο Κοσμόπουλο και συμπεριλαμβάνει και δύο bonus τραγούδια, τα "The Monster" και "Best Day" από το "The Monster I Became" σε ακουστική έκδοση. Το πρώτο ομώνυμο single "Abandon The ship" κυκλοφόρησε τον περασμένο Οκτώβριο με το δεύτερο "God of the new age" μόλις στις 6 Φεβρουαρίου. Όπως και στο ντεμπούτο τους "The Monster I Became", οι επιρροές τους από το εμπορικό hard rock των 90s είναι έκδηλες όπως και οι pop πινελιές αλλά Muse και Blink 182 με την παραγωγή να είναι και πάλι τουλάχιστον αξιοπρεπής.

Το άλμπουμ αποτελείται από 9 τραγούδια με το ορχηστρικό και αρκετά κινηματογραφικό "Crimson Dawn (Intro)" να είναι ο προπομπός του και τα "The future we erased" και "Abandon the ship" να κινούνται πάνω κάτω στο ίδιο μήκος κύματος σε mainstream alternative τόνους

με κάποιες πινελιές από hard- rock των 90s. Στο “Change the world” ακούγονται και τα πρώτα πλήκτρα σε ένα pop rock τραγούδι που θα μπορούσε να είναι το hit του άλμπουμ ενώ στο “Think twice” η αρχική μελωδία φέρνει σε celtic punk rock με κοινότυπα κιθαριστικά solos βγαλμένα από το εμπορικό hard- rock των 80s. Η πρώτη μπαλάντα στο άλμπουμ είναι το “God of the new age (Deathnote)” που δεν ξεφεύγει από τα συνήθη στεγανά μια rock μπαλάντας με το “Pill” να μην έχει κάτι να προσθέσει σε ό,τι έχεις ακούσει μέχρι εκείνο το σημείο. Οι ακουστικές εκτελέσεις των “The Monster” και “Best Day” για μένα είναι μάλλον και οι καλύτερες στιγμές του όλου εγχειρήματος και μάλλον το ιδανικό κλείσιμο για να μετριάσει τις όχι και καλύτερες εντυπώσεις μου μετά την ακρόαση του.

Σε γενικές γραμμές, οι συνθέσεις τους κινούνται σε πολύ περιορισμένα μουσικά μονοπάτια και δε διαφέρουν από τις πιασάρικες μελωδίες αμερικανικών εμπορικών pop rock μπαντών που για μένα είναι το λιγότερο αδιάφορες. Οι λίγες καλές στιγμές του άλμπουμ δίνουν μια αχτίδα αισιοδοξίας σε συνδυασμό με το νεαρό της ηλικίας των μελών της μπάντας και τα λίγα χρόνια συνύπαρξης τους.

Κείμενο: Θωμάς Παπάς